

CHEIA SUCCESULUI

Cheia este ajutorul de nădejde, ce niciodată nu te lasă la greu, deschizându-ți toate ușile ce doresc să-ți stea în cale.

Când neputința se înalță mai presus de puterile tale, învinge-o răscolind prin cămara uitată a sufletului armele bunătății, răbdării și ospitalității, încarcă-le cu cartușul ascultării, fixează ținta exact în punctul ”succes”, apoi trage fără mână tremurândă.

Scoate din cutie voința, șterge-o de praf, apoi ia-o cu tine ca și tovarăș, pentru a găsi mai ușor împreună întreg setul de unelte, pentru a putea să începi realizarea proiectului. Rupe lanțul în care curajul a înțepenit și îmbătrânit, deschide obloanele sufletului împăienjenit ca să poată alerga în voie zâmbetul cuceritor și cald, scăldat de jocul blânderelor cuvinte ce rostesc ”Bine ați venit la noi!”.

Este cu neputință să uiți primirea aceasta în locul unde pantofii tăi au călcat prima oară, dar de atunci neîncetat să uiți chipul luminat al jupânei bucovinene, căci și privirea și îmbrăcămintea o trădau, pașii ce-i lunecau grăbiți spre bucătărie, deschiderea porții ce-o așteptai parcă cu nerăbdare să mai vezi astfel de oameni, nu poți să le consideri o simplă vacanță.

Îți amintești cu plăcere de câmpul plin cu milioane de flori în care nu te săturai să faci poze primăvara și vara, toamna în care era cu neputință să nu ceri gazdei glumețe un măr din coșul atât de mare, dar atât de plin și îmbietor, de iarna în care nu ratai ocazia de a-ți îmbunătăți abilitățile de sportiv, și seara în care te laudai pritenilor cu focul de tabără ce scălda locul nemaipomenit în care îți odihneai și vindecai oasele îmbolnăvite de la statul pe scaunul parcă prea strâmt al biroului. Și toate aceste amintiri sunt ca un vis din care nu ai mai vrea să te trezești.

Astăzi te hrănești doar cu timpul ce se scurge printre degete, cu planuri de vacanță ce au destinații cât mai bătaoare la ochi, care oferă oboseală, nu relaxare și așa uiți de amintirile din căbănuță unde gazda era ca proprii părinți, dar asta se pare că nu contează, important e că fotografia postată din Paris a adunat în zece minute sute de like-uri, ceea ce pentru noi înseamnă mult mai mult decât o poză cu bătrâna și inteleapta gazdă, la gura sobei, povestind cele mai frumoase legende pe care noi cei care „studiem mult și învățăm puțin”, nici nu bănuiam că există.

Făcând referire mereu doar la ieșiri în natură, concedii, vacanțe, gazde evident că am urmărit ceva anume. Dacă la început precizam că voi urmări drumul cu urcușuri și coborâșuri al succesului, în cuprins nu la întâmplare accentuam descrierea amintirilor și comportamentul gazdelor, nu la întâmplare am folosit unele cuvinte și expresii, precum: „gazda”; „gura sobei”; „jupaneasă”, ci pentru a vă spune, în primul rând, că trăiesc într-o zonă vestită a țării, cu locuri ce au o istorie nemaipomenită, cu legende și atracții turistice copleșitoare, iar în al doilea rând pentru a păstra pe cât posibil cuvintele specifice Bucovinei, cuvinte ce sunt sorbite cu drag de turiști de pe buzele unui bătrân rătăcit intenționat la cabana unde sunt cazați, pentru a le împărtăși frumoasele vremuri ce merită păstrate în minte precum alfabetul.

Din vorbele pe care mi le-a destăinuit odată o cunoștință, am aflat că există o satisfacție aparte pe care o trăiesc străinii când văd ardoarea cu care localnicii împărtășesc, dorința de a cinsti un pahar de “întăritură” specific locului, aceasta având rolul de a „da putere” și „pofță de vorbă”.

Chiar dacă deseori frunțile gospodarilor sunt un adevărat lac de sudoare, chiar dacă bătăturile dau asprime mâinilor, totuși acestea nu sunt un impediment în a-și manifesta dragostea față de toți vizitatorii ce le calcă pragul. Când le sunt servite bunătățile; fragi, afine, clătite, mămăliguță cu brânză, nelipsitele sarmale, siropuri și dulcețuri pregătite de

brațele neostenite ale gospodinelor, simt că trăiesc de o viață lângă oamenii pe care i-au cunoscut de câteva ore.

Și așa, din gură în gură, le merge vorba satenilor de prin părțile noastre, că aici încă mai există oameni de poveste, încă mai există tradiții și obiceiuri, încă mai există credința în Dumnezeu, dorința de muncă, ospitalitatea.

Purtându-te cu respect, omenie, înțelegere, nu vei avea niciodată nimic de pierdut. Tot vorba bunicii rămâne sfântă, chiar dacă nu s-a găsit nimeni să o demonstreze ca pe o teorema: „unde ești primit bine te duci și a doua oară”.

În concluzie, nu uita să înveți ghidul ”brațelor deschise” și vei obține succesul pe care îl dorești.